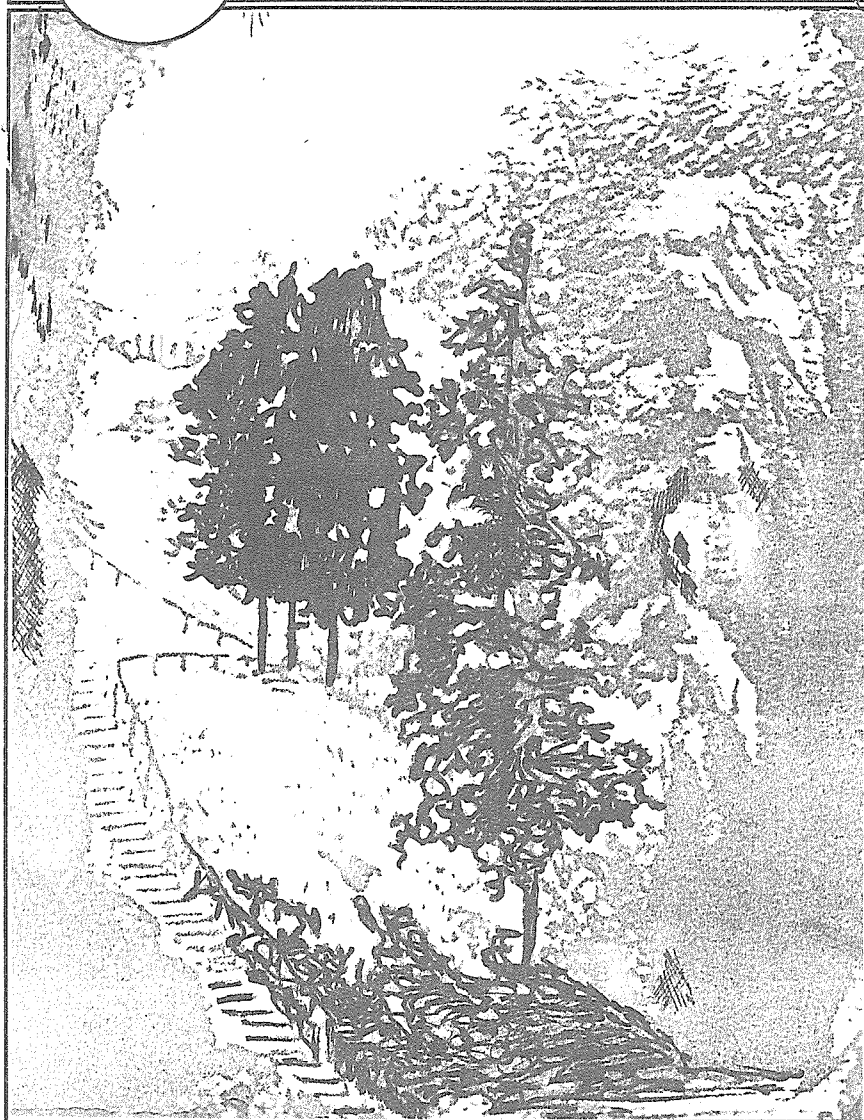


PŘEHLED

36

cena 2,- Kčs

pátek 29.10.1992



V 36. ČÍSLE
PŘEHLEDU
SI MŮŽETE
PŘEČÍST
VÝZVA PODNIKA-
TELŮM str.3
ODPOVĚĎ
J. HŘÍDELOVI str.4
GRATZ A GYMNÁ-
ZIUM HRANICE
str. 5
Z HISTORIE HRA-
NICKÉHO KRASU
(první část) str. 6
ŽIVOTNÍ JUBILEA
str.8
SPORT
INZERCE
KINO

K 28. ŘÍJNU

Pittsburghská dohoda, Washingtonská deklarace, Martinská deklarace - tři různé dokumenty sepsané v různých časových úsecích r. 1918, a v různých končinách světa měly společnou ideu - před 74 léty byl položen základ demokratického státu, společného státu Čechů a Slováků.

Několik citací z těchto historických dokumentů:

I. „Schvalujeme politický program usilující sa o Spojenie Čechov a Slovákov v samostatnom štáte z Českých zemí a Slovenska. Podrobné ustanovenia o zriadení česko-slovenského státu ponechávajú sa svobodným Čechom a Slovákom a ich právoplatným predstaviteľom“ (z Pitsb. dohody)

2. „Požadujeme pro Čechy právo, aby byli spojeni se svými slovenskými bratry ze Slovenska, kdysi součástky našeho národního státu“ (z Washingtonského prohlášení).

3. „Slovenský národ je čiastka i rečove i kultúrno-historicky jednotného česko-slovenského národa. Na všetkých kultúrnych bojoch, ktoré viedol český národ a ktoré ho urobili známym na celom svete, mala účasť i slovenská vetev.“ (z Martinské deklaráce)

U prvních dvou dokumentů byl spoluvůrcem a přímým účastníkem T.G.Masaryk. Tento věhlasný muž, moudrý filosof, demokrat a náš první prezident - Osvoboditel. Ubývá valem mezi námi pamětníků tohoto historického mezníku naší republiky, postupně mizí z našich řad i pamětníci tohoto muže.

Nelze zapomenout ani na další spoluvůrce - dr. Beneše, gen. Štefánika, na „pětici“ Národního výboru“ u nás doma. Výše uvedené citáty dokumentují náš úporný zápas o vytvoření samostatné republiky - státu Čechů a Slováků. V těchto dnech se republika dožívá 74 let. Zestárla a má za sebou komplikovanou cestu. Od prvních počátků, kdy byla uvítána s nadšením a nadějemi, až po své první výrazné ořesy. Zdá se, že těch bylo mnohem více než časů klidných. Krize 30tých let, nastupující fašismus, doba Protektorátu. R.1945 opět ožily naděje zaplacené draze i mnoha životy. Únorem 1948 přišlo čtyřicetiletí po dlouhá léta vydávané za to nejlepší, co lze naší republice poskytnout. Bylo to tak dobré, tak výborné, že se tomu vzepřeli samotní komunisté v r. 1968. Doplatili na svou odvalu a s nimi celý národ po dlouhé roky komunistickou stranou vedený. Zánik nerozborného přátelství dal republice opět šanci. Od r. 1989 ožívají nové naděje (po kolikáté už) a v ulicích zní nadšení a jásot podobné jásotu z roku 1918. Z úst politiků jsme v polistopadových dnech slyšeli, že konečně máme zase republiku obdobnou té Masarykově - svobodnou, samostatnou, naši, republiku demokratickou. To poslední slovo je krásné, ale ošidné. Poslední období víc a více ukazuje, kolik nám do skutečné demokracie schází. Jak myslně jsme si mnohé představiteli. Jak hluboko je v nás zakořeněno dědictví minulých desetiletí, toho dokladem se staly kromě jiného i dlouho utajované a dříve potlačované problémy vztahu mezi oběma národy. Snad jsou kořeny i v Masarykově čechoslovakismu, ale určitě jsou především v Husákově promoskevske federaci. Pokřivené vztahy z roku 1968 vlastně jen čekaly na dobu vhodnou k narovnání.

A tak my, občané Československé republiky, v den zrození této republiky můžeme pomýšlet na její konec. Vážení spoluobčané, slavíme POSLEDNÍ VÝROČÍ vzniku ČSR. Od příštího roku 1993 by měl začít rok jedna. Pro nás i pro sousedy Slováky.

Jak byli naši předkové svědky zániku Rakousko-Uherska a vzniku samostatného státu v čele s prezidentem světové pověsti TGM, tak my jsme svědky konce této republiky a budeme svědky vzniku dvou nových států, dvou republik. Kéž si zvolím do čela našeho státu prezidenta těch samých kvalit, jaké byly vlastní T.G. Masarykovi. O jednom takovém bych věděl.

Jsem přesvědčen, že jak nebylo ve stávající republice všechno špatné, tak i v nové České republice budeme mít ve svých řadách dosti schopných a obětavých občanů, kterým blaho této země bude ležet na srdci. Musíme je mít, další pokračovatele si musíme vychovat z řad nejmladších, jinak by nebyla v této zemi zajištěna budoucnost. To už je povinnost nás, starších generací. Abychom se jednou nemuseli zodpovídat svým nástupcům, a abychom se nedožili ještě něčeho dalšího.

To si slibme ke dni 28. října 1992, v posledním roce naší tolikrát zkoušené ČSFR. A je samozřejmou slušností, abychom popřáli našim slovenským spoluobčanům, aby i jejich první kroky v nově utvořené Slovenské republice byly úspěšné. Ať jejich počátky stejně jako naše jsou zárukou dobré spolupráce mezi námi a novým východním sousedem.

J.K.

NAŠE MĚSTO

JAK DLOUHO BUDE JEŠTĚ PÍSKAT???

Každý den brzy ráno a každodenně v pozdní večerní době si v polospánku slibují, že o tom do Přehledu napíšu. O čem ?

Bydlím u zastávky městských autobusů a jako úplný laik vím, že autobusy musí kvůli cestujícím jezdit. Aby jezdily, musí vrčet motory a také musí řidiči brzdít. A jako laik nevím, jestli k dobrému a bezpečnému brzdění patří také kvílení brzd. Nevím také, jestli to znamená, že brzdám něco chybí nebo nadbývá. Bezpečně však vím, že to kvílení brzd je příšerné. Je mi líto řidičů, kteří v autobusech opatřených kvílejícími brzdami denně tráví pracovní dobu a musí toto kvílení poslouchat na každé zastávce a při každém dalším nutném

brzdění. Nezdá se mi totiž, že by takové zvuky do kabiny autobusu nebylo slyšet.

Nevím, kolik autobusů na naší zastávce denně kvílí, nevím přesně, kolik řidiči takových zastávek za směnu absolvují. Ale jedno vím docela určitě : nedá se to poslouchat !

A tak se ptám. Lze s brzdami něco dělat ? Dají se takové brzdy opravit ? Nebo se odpovědi nedočkám a budu dál čekat ? Pak se pokusím vypsát a redakci Přehledu předat čísla poznávacích značek těchto kvílivých příšer. Také mě napadla myšlenka, zda kvílení brzd není něco jako odměna nebo prémie cestujícím za zvýšené jízdné, kromě těch mnohých zrušených spojů. Ale co my necestující, co my ulehající k spánku ? Určitě je nás takových mnohem víc. Ozvou se ?

Následuje podpis a adresa (jsou v redakci).

A my dodáváme. Jak vidíte, otázek adresovaných na různé instituce či představitele neubývá, spíše naopak. Naše zkušenost je ale taková, že ve většině případů se odpovědi nedočkáme. Taky bychom se mohli zeptat, jestli je to ze studu a skromnosti (to by nebylo ještě nejhorší) nebo z arogance a mnoha léty navyklé přezí-

ravosti k lidem (a to by snad nemuselo být důvodem k divení, protože to je fakt z minulosti stále dobře známý).

Věřím, že tentokrát čtenářka odpověď od ČSAD dostane, a že třeba potom i ty autobusy přestanou kvílet!

JK

NEPŘEHLÉDNĚTE VÝZVA PODNIKATELŮM

Městský živnostenský úřad v Hranicích, který má v kompetenci vydávání živnostenských oprávnění ohlašovacích živností volných, v průběhu tohoto roku předvolal všechny fyzické osoby ve výše zmíněné oblasti k přeregistraci. Bohužel na výzvu reagovala asi polovina podnikatelů.

Upozorňujeme proto všechny podnikatele, že oprávnění k podnikatelské činnosti končí k 31. 12. 1992. Pokud nebude do této doby provedena přeregistrace, jsme povinni vydat živnostenský list a vymáhat po podnikateli správné poplatky za každou živnost Kčs 1000,-.

Žádáme Vás, abyste se dostavili v brzké době na Městský živnostenský úřad v Hranicích a vyjádřili se k přeregistraci.

Úřední dny

pondělí a čtvrtek

7.⁰⁰ - 11.³⁰ hodin

a 12.⁰⁰ - 17.⁰⁰ hodin

Městský živnostenský úřad
Hranice

DĚLENÍ

V současnosti nejvíce frekventované slovo ve sdělovacích prostředcích. Bohužel tomu ani nemůže být jinak. Rozdělení republiky je a ještě dlouhou dobu bude problém číslo jedna. Nejinak tomu bylo při vyhlášení naší samostatnosti v roce 1918 a to 28. října. V té době jsme

28. říjen - jak KDE

Hranice se opět vyznamenaly. V dobách, kdy se slavily 1. máje, 9. květny či VŘSR bylo naše město přefanglováno prapory, zejména těmi rudými. Ne, že by se mi po těchto zpackaných letech stýskalo. V žádném případě! Přesto chci vyjádřit podiv nad netečností radnice a města vůbec vůči státnímu svátku, jenž je zřejmě lidmi, kteří by měli zajistit adekvátní výzdobu, chápán poněkud zcestně.

Ano, československá státní vlajka vlála na radnici a ještě na několika domech (daly by se spočítat na prstech jedné ruky), ale to je také vše, jak se Hranice prezentovaly. Na ulicích papírky, nepořádek, nevyvezené popelnice atd. Zcela typický obrázek současných Hranic. Shodou okolností jsem ve středu 28. října 1992 cestoval do Frýdku Místku na utkání IV. kola Českého poháru v kopané a měl jsem možnost srovnat, jak se k 28. říjnu postavili zodpovědní, ale i prostí občané měst Nový Jičín, Příbor a Frýdek Místek. V těchto městech jsem měl pocit, že 28. říjen je opravdu státní svátek. Zejména mne zaujaly čestné hlídky skautů u pomníku presidenta T. G. Masaryka ve Frýdku Místku.

Pochopitelně, že hraničtí junáci tuto možnost neměli, protože všichni dobře víme, kdo stojí na místě sochy T. G. M. a kdo a kdy se tam chodí klanět. Nikoho to nepřekvapuje, nikomu to nevádí, život jde dál. Nakonec, proč ne, žijeme přece v Hranicích.

NOBE

získali samostatnost i díky rozdělení Rakousko-Uherska. Dnes v podstatě již nic nemáme proti Rakušanům nebo Maďarům. Proto bych si přál, aby i naše dělení dopadlo obdobně.

Ale o tom jsem nechtěl psát. Stále častěji slyším o dělení v Hranicích na příznivce radnice a Přehledu. Občas nás někdo chválí, že jsme to radnici nebo panu starostovi „natřeli“. Stejný názor má i vedení radnice. Jde ovšem o mylný názor. Naši snahou je poukazovat na věci, které se občanům nelíbí a na druhé straně upozornit na dobré příklady. Skutečnost, že některé věci si lidé berou příliš osobně, každopádně něco znamená. Jednak podle hesla potupená husa zahejká a nebo si článek vyloží jen jako útok. Druhou

stránkou věci je skutečnost, že některé články nejsou vždy napsány nejlépe. A jen vyjíměčně nám do redakce přijde článek, který na základě faktů naše připomínky vyvrátí nebo celou problematiku vysvětlí. Jako vzácný příklad mohu uvést příspěvek pana Langra, který stručně a jasně vysvětlil čtenářům, jak to opravdu se spoluprací s Holandskem vypadá.

Za hlavní úkol Přehledu považujeme právě informovat a upozorňovat čtenáře o věcech a na věci v našem městě. Pokud to někdo bere jen jako osobní útoky, tak je to bohužel jeho věc. Navíc vždy dávkujeme prostor v našem týdeníku prostor i druhé straně. Čtenář sám nejlépe posoudí kdo má pravdu.

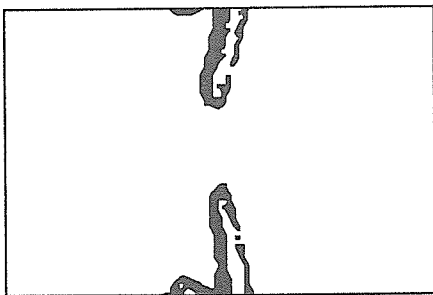
-Oli-

Paní Dietlová,

Vaše reakce byla zhruba taková, jak jsem očekávala. Nelze-li objektivně zjistit pravdu, je nejjednodušší vše popířít. Kritice nekorektního jednání nelze říkat pomluva. Nemám žádný důvod pomlouvat někoho, s kým jsem měla co do činění pouze jednou, o kom jsem nikdy předtím ani neslyšela a kdo je mi celkem lhostejný. Buďte ujištěna, že nemám čas ani nervy na konstruování pomluv, obíhání redakcí novin a vystavování se lidským dohadům. Kdybych Vás opravdu chtěla pomluvit, neučinila bych to tímto přímým způsobem a nenechala bych zveřejnit své jméno a adresu.

V jednom máte pravdu - tvrzení skutečně stojí proti tvrzení. Nemíním se proto touto věcí dále už zabývat, je to pro mne ztráta času. Také si myslím, že už to kromě nás dvou nikoho nezajímá. Doufám, že jsem svým dopisem přispěla k tomu, aby si lidé uvědomili, že pracovníci institucí, v jaké i Vy pracujete, jsou zde proto, aby poskytovali služby, za které jsou placeni, nejen ke spokojenosti své vlastní, ale především ke spokojenosti svých zákazníků.

Libuše Doupovcová



vážená paní

ing. Pavlátová,

Vaše záštita jednání pí. Dietlové jen potvrdila mé obavy a podezření, že osobní stížnost by nebyla mnoho platná. Vyplývá z něho, že nepřizve-li si člověk k jednání se zástupcem pojišťovny svědky, není jeho tvrzení příkládána ani sebemenší váha. Jestliže si na pí. Dietlovou dosud nikdo nestěžoval, neznamená to, že

stěžují-li si já, lžu. Postupujete-li při řešení podobných záležitostí tímto apriorním způsobem, nezbyvá nespokojenému zákazníkovi nic než mlčet. Mohu Vás ujistit, že pí. Dietlová se mnou popisovaným způsobem jednala a za to ručím svým jménem. Nemám žádný důvod diskreditovat se v očích veřejnosti lží a pomluvou.

Nejlépe mohou jednání pí. Dietlové posoudit její zákazníci a já nechávám na nich, aby si o věci utvořili vlastní obrázek. Mne totiž nemá kdo zaštitit a já jsem přesvědčena, že to ani nemám zapotřebí.

Libuše Doupovcová

ODPOVĚĎ PANU JOSEFU HŘÍDELOVI

Pane Hřídeli,

původně jsem Vám chtěl na Váš dopis a otázky v něm nastolené odpovědět přímo, ale jelikož jste neuvedl svou adresu, musím tak učinit prostřednictvím PŘEHLEDU. A myslím si, že je to tak i lepší. Vy jste totiž svou adresu ani vůbec uvést nemohl, protože vůbec neexistujete. Fyzicky určitě ano, ale osoba jménem Josef Hřídel v Hranicích a okolí žádná není. Jak to vím? Stačí mi na to jeden jediný dotaz v evidenci občanů na Městském úřadu v Hranicích. Byla to jistě úmorná práce vymyslet si jméno, jaké se v našem městě nevyskytuje, protože mohla nastat shoda jmen a potom by z toho mohly být velké nepříjemnosti. Nebo se mýlím? Závídím tak trochu v jejím neštěstí paní Olze Dietlové, ta aspoň ví, s kým má tu čest se vyrovnat. Já to nevím. Vy byste totiž ani nadokázali veřejně vystoupit a o něčem diskutovat. Ani byste to nechtěl. Chtěl jste si jenom plivnout na člověka a zůstat schován, jak už to anonymové dělají. Jako anonymu bych Vám ani odpovídat neměl, ale protože jste ve svém dopise veřejně uvedl některé nepřesnosti, musím je rovněž veřejně ozřejmit. Ale nyní už

k Vašemu dopisu.

a/ Vřele se podepisuji pod článek pana učitele Krumníkla, protože ani já nepocházím z Hranic, ba dokonce ani z Moravy. Proto jsem také zájem pana Helcla o zámek označil jako chvályhodný a cenný. Nic víc a nic míň. Je však s podivem, že na strunu hraničáctví hrály při posledních komunálních volbách některé velmi známé osoby a PŘEHLED to přešel mlčením. Asi ví proč.

b/ Můj názor na katastrofické vize o využití hranického zámku není názorem člena městského zastupitelstva. Členem tohoto zastupitelstva nejsem a nikdy jsem ani nebyl. To byste tedy měl vědět, chcete-li do něčeho mluvit. Je pravda, že jsem při komunálních volbách kandidoval za Městský blok a byl jsem zvolen, svého mandátu jsem se však vzdal.

c/ Pocit, že vše se obrací proti starostovi města, aparátu MÚ a členům městského zastupitelstva opravdu mám, nemám ho sám, krátký článek v PŘEHLEDU č. 35, podepsaný M.K. mi dává za pravdu. /To, že si redakce dovolila bez vědomí pisatelky podtrhnout věty, o kterých si sama myslí, že jsou nejdůležitější, pokládám za nehoráznost nejvyššího stupně. Kdo čte pozorně, ví, co pisatelka chtěla sdělit a ani to zvýrazňovat nemusela/. I Vy, pane Hřídeli, či jak se vlastně jmenujete, útočíte v mé osobě na člena zastupitelstva, ale tady jste vedle.

d/ Zřejmě Vám, a nejenom Vám, chybí vedoucí úloha jedné politické strany, kdy čekáte, že Vás ODS povede za ruku a spoustu věcí za Vás vyřeší. Ty časy, vážený pane, nebo paní našťestí už dávno skončily a každý z nás se musí starat o sebe sám. Podle Vás hranická ODS vůbec nepracuje a nic nedělá. Co jste však udělal Vy? Jenom si v teple sedíte a plíváte na ostatní.

e/ Co se týče paměti mého politického působení, jsou tak nezajímavé a obyčejné, že o ně neprojevil zájem ani týdeník PŘEHLED. Jelikož jste mě však namaloval v barvách nejčernějších (aby čtenář

věděl, nebo si spíše domýšlel, co jsem za hrozného člověka), musím i na toto reagovat. Nemám se totiž za co stydět. Aktivně jsem se spolu s několika mladými lidmi, skoro všichni ještě v Hranicích bydlí, zúčastnil odporu proti srpnové okupaci v osmašedesátém roce. Jaké to tehdy bylo, by mohli vyprávět tehdejší moji kolegové. Nebylo to nic platné. Armáda Velkého bratra tu zůstala a nastala doba normalizace. Někdo emigroval, někdo obrátil, někdo se schoval do ulity. Já jsem ve svých 24 letech vstoupil do Československé strany lidové, protože jsem se domníval, že se tato strana se situací nesmíří, a protože jsem tam našel stejně protikomunisticky smýšlející občany. Časem bylo všechno ale trochu jinak. Přesto jsem zůstal, není totiž mým zvykem měnit jen tak košile či politické kabáty. Co jsem z toho měl? Nic, jenm potíže, protože jsem celá léta odolával tlaku, abych vstoupil do KSČ. Mnozí tam od okupace 1968 vstoupili a měli klid, vyšší postavení a mnohé výhody. Přes své pasivní členství jsem se najednou v roce 1981 stal předsedou ČSL v Hranicích a byl jsem jím až do roku 1991. Ani to nebyla procházka růžovou zahradou. Ve funkci předsedy jsem mezi prvními podepsal výzvu Několik vět a měl jsem štěstí, že pravidelné čtení jmen signatářů této výzvy, které vysílala Svobodná Evropa, nikdo z představitelů ČSL neslyšel, jistě bych si to odnesl. Mám své důvody, proč neuvedu příčiny svého vystoupení z ČSL, je to jen moje věc a věc této politické strany. Faktem je, že jsem v květnu 1991 z ČSL vystoupil a koncem června jsem vstoupil do právě zakládané ODS v Hranicích. Sympatizoval jsem od listopadové revoluce s OF, a proto nebylo mé rozhodování nijak dlouhé. Můj vstup do ODS nebyl vůbec triumfální, jak se snažíte čtenářům namluvit, viz dlouholeté členství v ČSL, a nevykonávám v hranické organizaci žádné funkce. Jsou-li v ODS zcela jiní lidé než já, nedovedu posoudit. Pravda je taková, že mě navrhli jako kandidáta do ČNR při letošních parla-

mentních volbách a před čtrnácti dny jsem byl zvolen za člena Oblastní rady ODS v Přerově. O prokazování mědvedích služeb mi není nic známo, rád bych však věděl, jakou službu a komu svým chováním prokazujete Vy.

Máte pravdu, malým dětem a zvláštním lidem se nemá odpírat. Zapomněl jste ovšem dodat, že se jim mají jejich neuvážené činy promíjet. V knize knih, Bibli, je také psáno: ... odpusťte jim, neboť oni nevědí, co činí Vězte tedy, pane Hřídeli, že ať jste kdo jste, muž, či žena, ve jménu křesťanské lásky Vám Vaše činy nehodné slušného člověka odpouštím.

Josef Christel

P.S.

Vaše přezdívka se mi docela líbí, nestál jsem o ni, ale budiž. Ujišťuji Vás ale, protože vím, kdo skutečně jste, že Vás budu při setkání oslo-
vovat jménem, které jste si sám vybral.

J.CH.

**HÖHERE BUNDESLEHRAN-
STALT FÜR WIRTSCHAFTLICHE
BERUFE MODE UND BEKLEI-
DUNGSTECHNIK
GRATZ A GYMNÁZIUM
HRANICE**

Tento týden strávilo třicetpět studentů a pět pedagogů hranického gymnázia v holandském Voorburgu. Zahraniční kontakty směřující ke zkvalitnění studia, především v oblasti výuky cizích jazyků na hranickém gymnáziu, se ale neomezují pouze na „oficiálního“ zahraničního partnera Hranice - Voorburg. Svědčí o tom návštěva tří pedagogů z Höhere Bundeslehranstalt für wirtschaftliche Berufe Mode und Bekleidungstechnik v rakouském Gratzu (Název školy by se dal přeložit jako „vyšší spolkové učební zařízení pro hospodářská povolání, módu a oděvní techniku“. Jedná se o čtyřletou střední školu zakončenou maturitou ze všeobecně vzdělávacích předmětů /včetně náboženství/ a zvolených

odborných předmětů. Počet tříd této střední školy je 43, počet studentů 990 a počet učitelů 158. Škola byla založena již v roce 1867.), kteří využili nabídky profesorského sboru gymnázia v Hranicích ke spolupráci a víkend 18. a 19. 10. strávili v Hranicích.

Hosté z Gratzu si prohlédli město, a to i z ptáčích perspektiv radniční věže, a navštívili lázně Teplice. Hlavní náplň jejich návštěvy však byla pracovní. Učitelé /vlastně učitelky/ ze střední školy v Gratzu se seznámili se systémem a možnostmi výuky na hranickém gymnáziu a samozřejmě obdobné informace předali svým hranickým kolegům. Dále byly navrženy a projednány některé možné formy spolupráce mezi oběma školami:

- výměnné týdenní pobyty studentů /v rámci těchto pobytů sportovní, hudební a výtvarné soutěže, ukázky zájmové činnosti studentů, poznání způsobu výuky přímo ve školách; první akce tohoto typu by se měly uskutečnit na jaře příštího roku/
- písemný kontakt mezi studenty obou škol
- výměna videokazet zachycující život obou měst
- diskutována byla také možnost prázdninových brigád, z jejichž výtěžku by si studenti mohli hradit svůj pobyt v cizině
- výměna odborných znalostí a zkušeností mezi pedagogy obou škol

Formy spolupráce mohou být samozřejmě ještě mnohem pestřejší, důležité ale je, aby splnily záměr a účel všeho tohoto snažení. A to, aby se naše mladá generace naučila samostatně a přirozeně pohybovat v kulturním prostředí civilizovanější části Evropy. Aby onen proklamovaný „vstup do Evropy“, pro naši střední a starší generaci stále ještě komplikovaný bariérami nejen jazykovými, byl pro naše -náctileté stejně jednoduchý a přirozený, jako návštěva dobrého souseda vedle v ulici.

-V. Hudec

Z HISTORIE

Z historie

Hranického krasu STARÁ VYOBRAZENÍ HRANICKÉ PROPASTI

/zpracoval Libor Morocz/

Podivuhodné přírodní výtvořy vždy lákaly výtvarné umělce k zobrazení a tak ani Hranická propast nešla v první polovině 19. stol. jejich zájmu. Propast u Hranic nedosahuje sice tak impozantních rozměrů ve své viditelné suché části jako proslulá Macocha, jež ji zhruba dvojnásobně překonává hloubkou, délkou a šířkou, ale přesto i ona zaujala některé z malířů natolik, že se pokusili zachytit její podobu. Přitahovala je ponurým vzezřením, které jí dodávají šedé vápencové skalní stěny s četnými temnými dutinami a zejména tajemným a hlubokým jezírkem na dně. Byla i snadno přístupná až k hladině jezírka a celá prohlídka nebyla spojena s takovými obtížemi jako zhlédnutí vzpomínané Macochy.

Nejstarší dosud známý pohled na naši Propast pochází od známého hranického rodáka Josefa Heřmana Agapita Galaše z roku 1816. Galaš /1756-1840/ měl vlohy pro malířství, ale nakonec se jeho sen stát se malířem rozplynul a zvolil si povolání vojenského lékaře. Pro vážné nemoci byl nucen vzdát se poslání lékaře a od r. 1791 žil na penzi v rodném městě. Byl autorem četných spisů týkajících se našeho města Hranic, jeho historie, památek a přírody, z nichž většina nebyla vydána tiskem. Obrázek Propasti je připojen, spolu s kresbami skalisek Čertovy kazatelny a Slečnina zakletého hradu v teplickém údolí, k rukopisu „Fyzické památky města Hranic“ z roku 1822. Dost věrná kresba poměrně výstižně zobrazuje charakteristické rysy propasti. Vidíme na ní „dle přirozenosti“ vyobrazený jihovýchodní

svah porostlý stromy, po němž se vine stezka zpevněná schůdky. Těchto 260 dřevěných schodů dal zhotovit krajský hejtman hrabě Karel Chotek /1783-1868/, pozdější nejvyšší purkrabí království českého, v době svého krátkého působení u krajského úřadu přerovského kraje v Hranicích roku 1813. Úprava chodníku v Propasti nebyla jistě jen náhodným rozmarem hraběte Chotka; zřejmě měl určitý vztah k přírodě a památkám, neboť i ve státních službách v ilyrských provinciích, jež zastával po odchodu z Hranic, se zajímal o vykopávky v Pule a Akvileji.

Lesní porost v propasti byl hustější, ale část stromů /jak píše Galaš/ byla skácena a dříví použito ke stavbě schůdků, po nichž byl velmi usnadněn přístup k jezírku.

Galašova lavírovaná kresba zdůrazňuje i výrazný skalní převis /tzv. můstek sebevrahů/, což je vyhledávané místo pro vyhlídku do hlubiny propasti. Je smutně proslulý tím, že právě z něj se vrhaly desítky sebevrahů vstříc smrti.

Celý výjev je, jak bývalo zvykem malířů, oživen postavou obdivovatele přírody opírajícího se o dřevěné pažení nad hladinou jezírka. Kresba je bezchybná jak proporčně, tak perspektivně a je důkazem Galašova malířského talentu. Toto vyobrazení Propasti je poměrně známé, bylo několikrát otištěno ve vlastivědné literatuře a zvětšená reprodukce je vystavena i v hranickém muzeu.

Galašova kresba byla předlohou pro J. Hesse z Brna, který vytvořil r. 1819 mědirytinu „Propast oder Gevatterloch“. Rytina posloužila jako ilustrace k dílku K. Nesrsty o t eplických lázních „Das Bad Teplitz und dessen Mineralquellen bei Weisskirchen in Mähren“, vytištěném v Olomouci r. 1820. Tato kopie předchozí kresby trochu pokulhává za originálem hranického rodáka. Hesse částečně zjednodušil kresbu skalisek, která zde nejsou ztvárněna tak plasticky jako u Galaše, na břeh jezírka

doplnil dvě osoby a celý motiv umístil do oválného rámečku.

Z roku 1820 pochází litografie od Carla Bschora opatřená nápisem „Propast oder Gevatterloch auf der Herrschaft Weisskirchen, prerauer Kreise in Mähren“ /Propast neboli Kmotrova díra na panství Hranice, přerovský kraj na Moravě/. Exemplář vytištěný kamenotiskem se nachází ve vídeňské Národní knihovně /Nationalbibliothek/.

Proslulý malíř Moravského krasu František Richter /1774-1860/ nám zanechal jinou, téměř neznámou kresbu naší Propasti. Ve svých sbírkách ji vlastní Moravská galerie v Brně. Nese letopočet 1825 a autor k ní přidal nápis „Propast, Bergsturtz bei Wiesskirchen dem Badeort Teplitz gegenüber. Provinzialnahmen das Gevatterloch“ /Propast, propadlina u Hranic naproti lázeňskému místu Teplice. Provinciálně zvaná Kmotrova díra/. Celkovým pojetím připomíná tato kolorovaná kresba tužkou vyobrazení Galašovo, ale věrností se mu nevyrovná. Malíř zdůraznil zejména pochmurně vyhlížející skaliska, na břeh jezírka doplnil pár postav se psem. Jihozápadní a stejně tak severozápadní stěna propasti je vystižena zcela nesprávně a Richter, ačkoliv kreslil podle přírody /“Nach der Natur“/, nevytvořil pravdivý obraz propasti. Pro srovnání: i jeho kolorovaná skica Macochy, jak ji hodnotil slavný badatel prof. Absolon, tvořila jen nenáročný a k soukromé potřebě sloužící obrázek. Možné je i to, že Fr. Richter dal záměrně volný průchod své fantazii a zpodobnil Propast podle svého uměleckého cítění. Snad podle této kresby namaloval později obraz, jenž zůstal neznámý. Jeho výtvarné dílko však nepostrádá jistý půvab a romantiku první čtvrtiny minulého století.

/pokračování příště/

HAVEL V HRANICÍCH

I takový městys, jako jsou Hranice, je semtam do nepříčetnosti vzrušen nějakou událostí. V Hranicích jsou to paradoxně výstavy výtvarných děl. Sotva se občané vzpamatovali z obrazů J. Jaroše, už tu byl další šok v podobě výstavy děl hranických výtvarníků. Není ale všem dnům konec. V neděli 1. listopadu 1992 ve výstavní síni Sdružené klubu /Monika/ v 10.00 hod. bude slavnostní vernisáž zahájena další výstava! Je na nás - dobrých novinářích, abychom zvědavému čtenáři prozradili něco podrobností. Výstava „Protože pila stále řeže a peřina je zase čistá“ je dílem výtvarné skupiny DOST, kterou tvoří tito mladí výtvarníci: Zdeněk Eliáš, Pavel Helísek, Tokio Nebeský P. C., Hynek Jojo Polák, Tomáš Pospěch, Kateřina Rašková, Barbora Tábořská, David Vindiš. Jak vidět, už jména jsou zárukou dobré úrovně celé expozice, a důvěra čtenářů se snad ještě zvýší, připomeneme-li, že několik vystavujících patří dokonce mezi členy opět ožívajícího legendárního Kulturního sdružení Unarclub. Výstava, která potrvá do poloviny listopadu, prezentuje v nejsoučasnejších dílech právě nastupující generaci československých výtvarníků. Na jednom místě tak máme možnost zhlédnout zdánlivě tak protikladné umělecké postupy, jakými jsou realismus, meteorismus či surrealismus a barevná abstrakce či fotografie.

Celou expozici už od počátku příprav provází pověst události roku, neboť na její vernisáži by měl být mj. přítomen i bývalý československý prezident Václav Havel. Rozhodně ale i bez něj bude na čem „oči nechat“.

Karol Roder, AFTS

Do redakce jsme dostali článek, který jsme otiskli v plném znění bez úprav. V první řadě musíme čtenáře upozornit, že redakce s jeho úvodem v žádném případě nesouhlasí! Osobně to beru jako blábol skupiny mladých lidí, a k této věkové kategorii podobná prohlášení (recese) patří. Asi si pisatel neuvědomuje jednu zásadní věc, že provokuje případné návštěvníky uvedené výstavy k daleko tvrdšímu posuzování jejich vystavené tvorby, které v současné době ani tento přívlastek nepřísluší. Alespoň to, co jsem měl možnost do této doby od uvedené skupiny rádobu výtvarníků vidět, je pouhý plagiát. Krůčky batolete, jehož pleny ještě stále zaváňejí, protože se nedokáže samostatně přebalit, natož výtvarně projevit. Výše podepsaný pisatel zapomíná na svoje (p.....!) pleny, které stále ještě za sebou tahá.

Každopádně jim přeji do dalšího snažení mnoho úspěchů a více kultivovanosti při jakémkoliv projevu.

Oli

V druhé polovině srpna roku 1992 přinesly sdělovací prostředky reportáže o hladomoru v Somálsku. Následovalo rozhořčení, mnohé agentury analyzovaly situaci, její příčiny a možný vývoj.

To, že stovky somálských mužů, žen a dětí denně umírají hladem a životy statisiců jsou bezprostředně ohroženy, přestává být šokující zprávou - zvykli jsme si.

Dnešní noviny přinášejí jiné „zajímavé“ informace z celého světa a o hladomoru v Africe se zajímá jen málokdo. My však ano, naše činnost je službou milosrdné lásky k bližnímu v nouzi, a to bez ohledu na jeho příslušnost k rase, národnosti a náboženství. Pomozte prosím i Vy společně s námi.

Finanční prostředky z konta svatých Anežky budou použity pro nákup a dopravu potravin a léků do Somálska.

Číslo konta sv. Anežky je 182-941-011/0100, variabilní symbol pro Somálsko 9072, Komerční banka Praha 1

*Jasínku maminko myslu
deme dreska večer děti
v Africe ne. U dlouho nesnádejí,
neobědvají ani nevěcerí.
jestli jim nepomůžeme učiti
umění!*

Příspěvek zdaleka, až z černého Kladna!! SELSKÁ JÍZDA DO NOVÉHO OBDOBÍ

Na valné hromadě delegátů všech sborů platících příspěvky do Ústředí Selských jízd byl v Poděbradech 27. září 1992 zvolen starostou Ústředí Selských jízd Oldřich Hrdina a náčelníkem Oldřich Pleskač. Oběma byla vyslovena důvěra v jejich práci pro rozvoj Selské jízdy, zvláště jejího dorostu. Ten se prezentoval výbornými výkony již týden na to, 4. října 1992 v prvním vystoupení obnovené Selské jízdy na Moravě v Boskovicích. Zasloužilý potlesk zde sklídily i jezdecké pochody Selské jízdy, které na jezdecké akademii hrála 40-ti členná dechová hudba ZÚŠ Letovice; účastník mnoha zahraničních i domácích festivalů. Tančily je sbor majoletek, který byl za svůj výkon rovněž vřele přijat, stejně jako bylo oceněno pečivo, které pro vítěze upekla selka paní Rádová z Velkých Opatovic. Selská jízda tak vykročila do nového období zcela v duchu svých nejlepších tradic.

O.H.

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ V LISTOPADU

75 let**František Dostálek**

Drahotuše, nám. Osvobození 118

Marie Dittmerová

Hranice, Nová čp. 1818

Hranice, Tovačovského 1107

Valerie Kapinusevá

Drahotuše, Hranická 319

Anna Libosvářová

Drahotuše, Mlýnská 362

80 let**Libuše Palová**

Hranice, Polní čp. 1197

Ludvík Krůček

Drahotuše, Mlýnská 343

Josef Sklenovský

Drahotuše, Mlýnská 366

František Hlava

Velká čp. 75

Drahomíra Beránková

Uhřínov čp. 5

92 let**Marie Kašparová**

Hranice, Jungmannova 1805

93 let**Anežka Stržíňková**

Hranice, Jungmannova 1805

Ludmila Rychlíková

Hranice, Hromůvka 1520

Leopold Sojka

Hranice, Máchova 920

85 let**Emil Sanetřík**

Hranice, Pod bílým kamenem 1418

Leopoldina Dostálová

Hranice, Jungmannova 1805

Božena Kajnarová

Hranice, Jungmannova 1551

94 let**František Králík**

Valšovice č. 8

Marie Vodičková

Hranice, Jungmannova 1805

95 let**Marie Klátilová**

Hranice, Jungmannova 1805

90 let**Alžběta Břenková**

Hranice, tř. 1. máje 1663

91 let**Anna Smitková**

Sbor pro občanské záležitosti všem jubilantům přeje hodně zdraví, spokojenosti a životní pohody.

PRODEJ ZÁMKU

ČSL na své plenární schůzi dne 25.10.1992 mimo jiné projednávala též připomínky z pléna stran prodeje zámku. Převážná část členů zastává názor, že zámek by měl sloužit pro potřebu Okresního úřadu, jak tomu bylo dříve v rámci zemského zřízení.

Zpráva o tom, že v rámci zemského zřízení budou okresy upraveny cca do původních velikostí, proběhla údajně nedávno tiskem.

Z uvedených důvodů žádáme, aby od prodeje zámku bylo upuštěno.

František Jiříček, zástupce předsedy

UNARFILM

Dovolujeme si pozvat všechny zájemce o ženské i mužské role v připravova-

ném středometrážním snímku BŘEZEN (věk: 17 - 50 let, od komparsu po hlavní role, zejm. muž 25 - 40 let, mladík 17 - 25 let a

žena 35 - 50 let) do malého sálu Besedy v sobotu 7. listopadu 1992 v 10.00 hod.

SPORT

STÁLE STEJNÁ PÍSNÍČKA TJ CEMENT HRANICE - SPARTA PRAHA 27:21 (14:9)

Branky: Hlaváč 7, Hegar 5.
Zátopek, Štípek a Bukovský po 4,
Frank 2, Beránek 1

Rozhodovali: Krahulík Alois a
Krobot Jaroslav

Utkání sledovalo 487 platících divá-
ků

„Tě už je nuda, dívat se, jak pořád vyhrávají“, řekl s neskryvanou ironií jeden z fandů po nedělním utkání Cementářů se Spartou. Opravdu, ani ve svém posledním účinkování před domácím publikem nechtěli hraničtí házenkáři, aby se oči jejich fanoušku zalily slzami, které by vyvolala případná prohra TJ Cement. A proto se s vervou pustili do svého zkušeného soupeře a vyhnali z něj snad i sebemenší úvahy o „pragocentrismu“ (13. min. 8:2).

Poté vystřídali hosté „brankáře“ a náhradník alespoň přibrzdil rozlet našeho týmu a ponechal Sparťanům doutnající plamínek naděje (21. min. 9:7). Naši si však dokázali poradit a v posledním 10-timinutovce I. poločasu začali opět koncertovat. (poločas 14:9).

Ve stejné tónině pokračovali i ve II. poločase a Sparta, která ve svých řadách očividně postrádala dirigenta a výraznější hráčskou individualitu, byla odkázána hrát druhé housle. (17. min. 24:13).

Hrající trenér Frank už byl 10 minut před koncem utkání přesvědčen o vítězství, a proto se na hřišti objevili i hráči druhého sledu, kteří by se měli stát oporou v příštích soutěžních ročnících. Chvilí jsme museli čekat, než se stane kolektiv kompaktní. Toho využila Sparta a korigovala stav na rozdíl šesti branek.

Vítězství bylo opět dílem celého kolektivu. Mile potěšil především dobrý přechod do rychlého protiútku, který se stal rozhodujícím pro konečný výsledek zápasu. Nejlepším hráčem utkání se stal Jiří Bukovský, který obdržel věcnou cenu od sponzora utkání firmy BLESK- majitel Rudolf Vacek.

Utkání ostatních družstev I.NL

Kopřivnice - Zlín 18:23

Lovosice - Zubří 15:15

Náchod - KPS 20:15

Písek - Most 18:22

Rokycany - Bohemians 0:12 (kontumačně) domácí inzultovali rozhodčího

T A B U L K A I. národní ligy

1. Cement Hranice 9 1 0 227:180 19

2. Baník Most 7 3 0 225:198 17

3. HK Zubří 3 4 2 159:146 10

Výsledky dalších družstev TJ CEMENT

Starší dorostenci - II. dorostenecká liga

CEMENT Hranice - Slovan Ivančice 25:16 (12:4)

Branky: Cubo 12, Jurásek a Janečka 3, Motloch J. a Bednářik 2, Vávra, Potiška a Machálka 1

Mladší dorostenci - liga mladšího dorostu

CEMENT Hranice - SOU Vítkovice 21:23 (9:7)

VFJ.

HRANICKÝ FOTBALOVÝ VÍKEND

Sobota 31. října 1992 - stadión TJ SIGMA HRANICE

- divize mladšího dorostu

9.45 Sigma Hranice - Baník Ostrava B

- divize staršího dorostu

11.45 Sigma Hranice A - Baník Ostrava B

14.00 - Moravskoslezská liga mužů Sigma A - VP Frýdek - Místek

Uplynulý fotbalový víkend byl pro naše město velmi úspěšný. A mužstvu Sigmy se podařilo dovést bod z horké půdy favorizovaného Dolního Benešova. Nechybělo moc a mohly být body dva, neboť soupeř

vyrovnával až ve 26. min. 2. poločasu a ke konci zápasu se Toníčkoví Zbrožovi nepodařilo napodobit Romana Vonášku, kdy jeho rovněž technická střela jen „lízala“ spoj benešovské branky. O urputnosti tohoto zápasu svědčí i čtyři stehy na obočí opory mužstva Ládi Klemše, jenž se nešťastně srazil v souboji s domácím útočníkem. Tuto sobotu přivítají naši hráči na domácí půdě fotbalově vyspělého soupeře z Frýdku - Místku, kdysi ligové VÁLCOVNY. Tento kolektiv se hranickým příznivcům představil těsně před zahájením podzimní části MSFL. V normální hrací době Sigma remizovala s VP v utkání Českého poháru 1:1, když branku hostí vstřelil nejlepší hráč na hřišti Hruška v 83. minutě. Penaltový souboj skončil pro naše hráče debaklem a tak postupoval fotbalovější soupeř. Pevně doufáme, že se odvěta za tuto porážku zdaří více než dostatečně. Z Hranic již vozit body nelze!

Velmi příjemně překvapila hranická VTJ v utkání s RD Jeseník. Vojákům se vydařil zejména nástup do utkání a první poločas jako takový /3:1/, kdy na velmi rozmoklém terénu soupeře převýšili pohyblivostí i tech. vyspělostí a střeleckou pomocí. Druhý poločas již byl daleko vyrovnanější a po snížení na 3:2 zápas nepostrádal dramatičnost. Čtvrtý gól do sítě Jeseníku znamenal s konečnou platností další dva body na konto vedoucího celku Hanáckého župního přeboru. V neděli 1. listopadu zajíždějí vojáci do sousedního Lipníka, kde nastoupí ve 14.00 proti domácímu FK 1935 /dříve Spartak/, v jehož dresu hraje řada fotbalistů se zkušenostmi národní ligy /Bednář, Švehlík aj./ Pevně věříme, že i hraničtí příznivci podpoří VTJ v tomto prestižním derby.

Do třetice všeho dobrého. Zatímco část příznivců povzbuzovala svěřence trenéra Vellochy, na druhém břehu Bečvy povzbuzovala hrstka nejvěrnějších fandů rezervu hranické Sigmy, která hostila TJ Plumlov. Ačkoli se utkání mohlo stát snadnou záležitostí domácích, nestalo se tak. Zejména v 1. půli

totiž hraničtí nedokázali zúročit územní převahu a i když se dostali do vedení 2:0, radost z tohoto slibného náskoku netrvala ani minutu, protože soupeř z protiútku snížil na 2:1 /po evidentní ruce nahrávajícího útočníka/. V druhé půli se zápas díky bojovnosti Plumlova a komickému výkonu postavičky v černém /na Hané proslulého Pavla Kolimara/ vyrovnal. Pan Kolimar svým osobitým vystoupením obveslelil necelé tři desítky diváků a sklídl potlesk, pískot atd. na otevřené scéně. Hranickému Běčku se sice doma podařilo Plumlov porazit, ale... Neúčast klíčového obránce, „profesorské“ výkony hvězdiček ještě včera dorosteneckého věku, nekolegiální vystupování těch nejzkušenějších - to jsou momenty, které mohou v konečném účtování rozhodovat. Hranické Běčko se totiž tímto vítězstvím bodově dotáhlo na Opatovice a Prostějov. Čelo této soutěže je velmi vyrovnané /1. Opatovice mají 15 bodů - 6. Beňov 13 bodů/. V neděli 1. listopadu sehraje Sigma Hranice B mistrovské utkání 12. kola v Olomouci, kde nastoupí proti Lokomotivě. Umístění hranických mužů v tabulce po 11. kolech mistrovských soutěží: Moravskoslezská fotbalová liga - Hranice /11. místo/ Hanácký župní přebor - VTJ Hranice /1. místo/ 1.A třída - Hanácká župa - sk. B - Opatovice /1. místo/, Hranice B /3. místo/, Drahotuše /4. místo/, Hustopeče /10. místo/, Ústí /13. místo/

Tip redakce na fotbalový víkend

Sigma A - VP FM 2:1

Lipník - VTJ 1:2

Náměšť - Sigma B 0:2

WARPECO spol. s r. o.
Jindřichov

P Ř I J M E

pracovnice do pekárny i nezaučené. Směnnost - ranní, noční.

tel.: 92312, 4182 - ing. Homola

Agentura
AREPOS
spol. s r.o.



Janáčkova 733, 753 01 HRANICE
TEL.: 0642 / 4219, ÚSTRĚ. 2611, KL. 340

✓ začínáte podnikat
✓ vedete účetnictví
✓ znáte nové daně

ZAHAJUJEME
KURSY:

✱ JEDNODUCHÉ ÚČETNICTVÍ

✱ PODVOJNÉ ÚČETNICTVÍ

- určeno pro začátečníky
- délka kursů 10 - 12 týdnů
- 2x týdně 4 hod. / odpoledne
- kurzy podle nových předpisů
- použití výpočetní techniky
- zahájení v listopadu 1992

Agentura
AREPOS
spol. s r.o.



Janáčkova 733, 753 01 HRANICE
TEL.: 0642 / 4219, ÚSTRĚ. 2611, KL. 340

zahajuje další kurs:

ANGLIČTINA PRO ZAČÁTEČNÍKY

- intenzivní 5-ti měsíční kurs
2x2 hod. / týden
 - určen pro začátečníky (dospělé)
 - důraz na rozvíjení konverzačních a poslechových dovedností
 - max. 10 posluchačů ve skupině
 - kursové Kčs 960,-
 - zahájení v listopadu 1992
- INFORMACE NA UVEDENÉ ADRESE

ŠANCE PRO ZDRAVÍ

Chcete zmírnit své dlouhodobé zdravotní problémy?
Nebo nejste spokojeni se svou hmotností, chybí Vám nějaké to kilo, či naopak přebývá?

Pro zájemce o vlastní zdraví konáme přednášku o buněčné výživě a mikrovýživě a jejich účincích proti civilizačním chorobám.

Přednáška se koná každou středu v listopadu v 18.⁰⁰ hodin v salonku Zámecké pivnice v Hranicích.

ŘEDITEL NEMOCNICE S POLIKLINIKOU V HRANICÍCH
VYPISUJE VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA TYTO FUNKCE:

SEKRETÁŘKA ŘEDITELE

POŽADOVANÉ VZDĚLÁNÍ ÚSO, PSV
ZNALOST PSANÍ NA STROJI, PRÁCE NA POČÍTAČI,
ZNALOST CIZÍHO JAZYKA VÍTANA., NÁSTUP MOŽNÝ IHNEDE.

ENERGETIK NEMOCNICE

POŽADOVANÉ VZDĚLÁNÍ ÚSO, DLE VYHLÁŠKY 50/1978 SB §. 8, PRAXE V OBORU 5 LET,
ORGANIZAČNÍ SCHOPNOSTI

ŽÁDOSTI ZASÍLEJTE **DO 13. 11 1992 NA ADRESU:**
SEKRETARIÁT ŘEDITELE NSP HRANICE, ZBOROVSKÁ 1245, 753 22
MUDR. EDUARD SOHLICH ŘEDITEL NSP HRANICE

Prodám zahradu v zahrádkářské kolonii u Bečvy.
Tel. 4126 po 20 hod.

Lékařka, nekuřačka,
hledá podnájem nebo
koupí garsoniéro,
popřípadě 1 + 1 v Hranicích
a okolí. Adresovat nabídky
do redakce Přehledu.
Zn: spěchá.

Provedu překlady (i odborné)
z češtiny do němčiny
i z němčiny do češtiny.
Jan Jursík, Jiřího
z Poděbrad 1009, Hranice

INZERUJTE
V PŘEHLEDU
PRO PODNIKATELE
V HRANICÍCH JE TO
NEJLEVNĚJŠÍ A NELPEŠÍ
REKLAMA

Zájezd do Polska

Sobota 14.11.1992,
Cena: 90,- Kčs
Předvánoční trhy v Těšíně
Folktour, Hviezdoslavova 1439,
Hranice, tel.: 3945

*Na opravu Vašeho kola, netřeba ani
dlouhá doba. V krátkém to čase, vyjede-
te spokojeně na něm zase.*

Fa. Kohout Robert, **OPRAVA KOL,**

Družstevní 537, Hranice
(u kravína)

Prov. doba: Po, St, Čt 16.⁰⁰ - 20.⁰⁰

**KOMERČNĚ PRÁVNÍ
KANCELÁŘ**

JUDR. MIROSLAV SVATOŇ

V LIPNÍKU NAD BEČVOU, HAVLÍČKOVA 703
(TEL. A FAX 973 338) OZNAMUJE, ŽE OD 2.
LISTOPADU 1992 ZAHAJUJE ČINNOST NA SVÉM
POBOČNÉM PRACOVIŠTI
V HRANICÍCH, TEPLICKÁ 232 (BÝV. DŮM MLÁDEŽE),
TEL. 4309.

ZAJIŠŤUJEME PRÁVNÍ POMOC PODNIKATELŮM,
OBCHOD. SPOLEČNOSTEM A ORGANIZACÍM
I FYZICKÝM OSOBÁM.

Delta engineering s.r.o. Přerov

p ř i j m e

pro svůj výrobní závod v Hranicích absolventa vysoké
školy strojní po ukončení zákl. vojenské služby.
Informace osobně ve výrobním závodě v Hranicích
(vedle cihelny Krytina Hranice).

KINO

KINO „SVĚT“ HRANICE UVÁDÍ :

Od pátku 30. října do neděle 1.
listopadu

JIH PROTI SEVERU

Nejslavnější americký film všech
dob oceněný 10 Oscary. V hlavních
rolích Vivien Leighová a Clark
Gable. Film USA.

DVOJPROGRAM. Pozor hrajeme
pouze jedno představení denně.
Začátek v 17.00 hodin.
mládeži přístupno

V sobotu 31. října v 15.00 hod. - pro
děti

ZLATÁ MINCE

Tajná výprava dvou malých odváž-
livců za podmorským pokladem.
Polský film.

Každé úterý bude při
redakční radě vylosován
výherce.

Cenu si po zveřejnění svého
jména vyzvedne v knihkupec-
tví pana Honzíka.

Jedinou podmínkou pro
účastníky soutěže je, že musí
navštěvovat základní školu,
nebo jsou předškolního věku.

Proto uvádějte na lístku
s odpovědí věk nebo třídu,
do které chodíte.

V dalších číslech počítáme
s rozšířením soutěží pro ško-
láky. Dnes Vám toho zatím
více neprozradíme.

Na lístek tentokrát napište, co
je zvětšeno na obrázku,
Na obrázku je zvětšena část
stroje

Základní umělecká škola

v Hranicích pořádá pro
KLUB ZDRAVÍ

vánoční besídku dne 26.
listopadu 1992 /tentokrát ve
čtvrtek/ v 15.00 hod. v sále
Základní umělecké školy,
Školní náměstí 35 /naproti
katolické fary/.

Na pořadu je hodinové
pásmo vánoční hudby a poe-
zie, které zajistí žáci
Základní umělecké školy a
pracovníci Městské knihovny
v Hranicích.

Srdečně zveme všechny své
klienty a příznivce.

Psychiatrická ambulance
Hranice

V minulém čísle Přehledu byla
zvětšena část

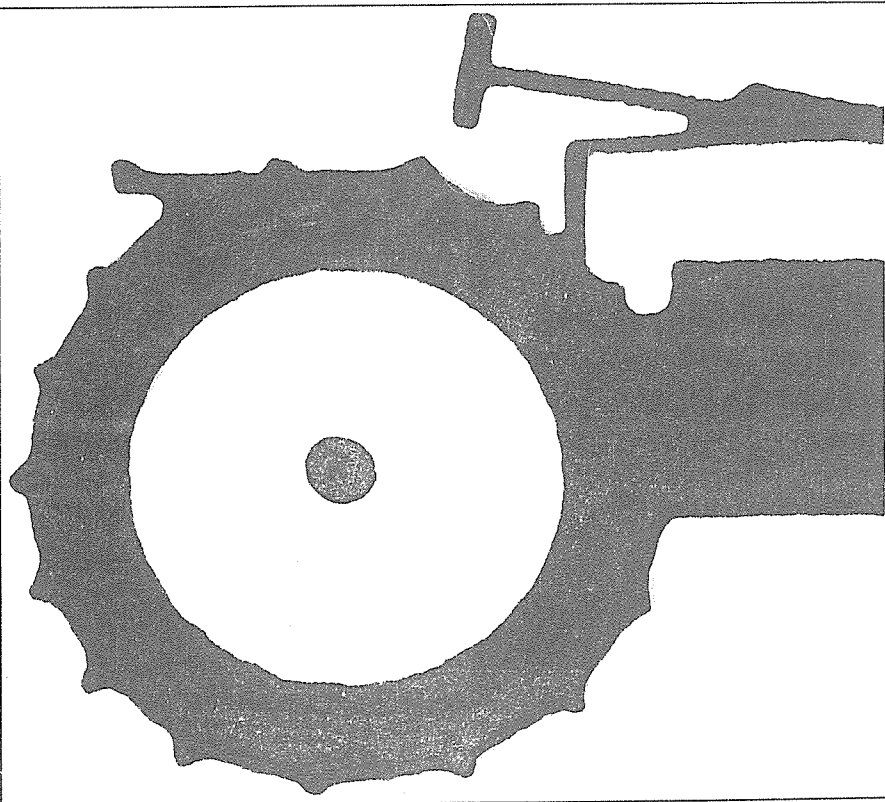
ZEDNICKÉ LŽÍCE

Do redakce jsme dostali sedmáct
správných odpovědí a cenu si
v knihkupectví HONZÍK vyzvedne

Denisa DUCHOŇOVÁ

která nám sama napsala
odpověď a adresu. Navíc
k odpovědi nakreslila pěkný
obrázek Ferdy mravence
s cihlami.

Všem dětem děkujeme a
těšíme se na další odpovědi.
Odpovědi posílejte nebo stačí
vhodit lístek s odpovědí do
schránky na Školním náměstí
(naproti kavárny Růžek)



Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Týdeník PŘEHLED - reg. zn. Sm 101, adresa redakce: Hranice, Školní nám. 1, tel.:2529

PŘEHLED III. ročník č.36 připravili: Táňa Barcuchová, Oli V. Helcl, Bohumil Honzík, Jiří Krumník,
Bedřich Novák. Korekturu provedl - Zdeněk Zapletal.

Sazba, tisk a inzeráty upravilo **STUDIO 2H** - Hranice.

PŘEHLED pravidelně skládají - Marek Lesák, Lukáš Dohnal, Marek Dvořáček aj.